

Ἄννινον, 23 Ἰουνίου.

Σύνταξιν Ἑθρικοῦ Πνεύματος.

Τηλεγραφῶ ἐμμέτρως· εἰς ἰάμβους γὰρ
 Ὁ ἐνθουσιασμός μου μετατρέπεται.
 Χρυσοφειγής, χρυσοφής, χρυσολαμπής
 Εἰς Ἄρταν κυματίζει ἡ σημαία μας
 Ἡ ἱερὰ σημαία, ἣν ἐδόξασαν
 Γκορτζῆδες, Κουμουνδούροι καὶ Βελέντζιδες.
 Οἱ Τούρκοι ὡς μᾶς εἶδαν, ἔφυγαν εὐθὺς
 Ἀφέντες τὰ παπούτσια εἰς τὸν δρόμον των,
 Ἄπερ ὡς σκύλοι πάντα ἐσκυλεύσαμεν.

Ἄρτα, 24 Ἰουνίου

Σύνταξιν Παλιγγενεσίας.

Διαδίδεται ὅτι Εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ ἔφθασεν ἐνταῦθα·
 γενικῶς πιστεύεται ὅτι φήμη αὕτη ἀληθεύει. Πιθανὸν ἐπί-
 σης ὅτι καὶ Τούρκοι ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν καὶ ὅτι εἰσῆλθεν
 ἐντὸς ἑλληνικὸς στρατός.

Ἄννινον, 24 Ἰουνίου.

Σύνταξιν Ὠρας.

Στυγερὰ καὶ μυσαρὰ προδοσίᾳ ἔλαβε χώραν. Ἑλληνικὸς
 στρατός εἰσῆλθεν εἰς Ἄρταν. Ἡ μνήμη αἰσχρᾶς καὶ ἀντε-
 θνικῆς ταύτης πράξεως κεκρυμμένη εἰς γωνίαν Α Β Γ καρ-
 δίας ἡμῶν, θέλει ἀείποτε κινεῖ ἀγανάκτησιν, ἥτις ἐγκρύ-
 πτεται εἰς γωνίαν Β Γ Δ.

Ἄρτα, 24 Ἰουνίου.

Σύνταξιν Ὀλύμπου.

Τὴν πῆραμε, τὴν πῆραμε ! Κάτω ὁ Τρικούπης.

Ἄρτα 25 Ἰουνίου

Πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργ. Στρατιωτικῶν

Συγχαίρω κυβέρνησιν καὶ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐπὶ κα-
 ταλήψει Ἀρτας. Πόθοι ἔθνικοι προφητευθέντες ὑπὸ Ἀγα-
 θαγγέλου καὶ Ἑθρικοῦ Πνεύματος πληροῦνται. Ἰσραηλῖται,
 Μωαμεθανοί, Χριστιανοί, Μαρωνῖται, Παλαιοκαθολικοὶ
 κλαίουں πάντες. Ἐπικεῖται ἐκ τούτου φόβος ὀφθαλμίας.
 Στείλατε ὀφθαλμοῦατρούς.

Σούτσος.

Bobb.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὁ στρατός μας χωρεῖ εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκκενού-
 μενα μέρη εἰς ἀπαράβατον ἀπόστασιν τεσσάρων ἀπ' αὐτοῦ
 χιλιομέτρων. Ἐπάνω κάτω ὅσον ἀπέχει ὁ Πειραιεὺς ἀπὸ
 τᾶς Ἀθῆνας· ὥστε πάντοτε ἕνας Πειραιεὺς θὰ μᾶς χωρίζῃ
 ἀπὸ τοῦς Τούρκους· ἀπόδειξις ὅτι ὁ κ. Μπούμπουλης ὡς
 τώρα δὲν ἔκαμε τίποτε.

Τὰ τηλεγραφήματα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς καταλήψεως κ. Σού-
 τσου ἔχουν πάντοτε τὴν ἐξῆς στερεότυπον διεύθυνσιν : Α.

Α ΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.

VICO CAMPANE. (*)

Ἀρχίζομεν ἀπὸ τῶν κάτωθι, ἂν θέλετε, τὴν περιγραφὴν
 καὶ ἔπειτα προχωροῦντες θέλομεν αἰωρηθῇ βαθμηδὸν μέχρι
 τῶν ἑρημιτῶν τοῦ ἔκτου καὶ τοῦ ἐβδόμου πατώματος, οὓς
 ἐπιτήδες φαίνεται ἡ ἔνδεια, ἀναγκάζουσα ν' ἀνέρχωνται δις
 τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας τὴν ὑπερεκατοντάβαθμον κλίμακα,
 αἶρει τοσοῦτον ὑπεράνω τῆς γῆς, ὅπως συνειθισθῇ αὐτοὺς νὰ
 λησμονήσωσι τὰς τρυφὰς καὶ ἀπολαύσεις τοῦ γήνιου κό-
 σμου, καὶ νὰ ρίπτωσι τὸ βλέμμα εἰς τὸν ὑπερθεὶν τῆς κε-
 φαλῆς αὐτῶν οὐρανὸν, ὅπου μίαν ἡμέραν θὰ πληρωθῶσιν
 ἴσως οἱ ἀνέφικτοι πόθοι των. Παρὰ τὴν εἴσοδον ἐκάστης
 οἰκίας ἴσταται ὁ θυρωρὸς, γέρων συνήθως ἰσχνὸς καὶ ἀσθενι-
 κός, φέρων ὁμῶς μετ' ἀξιοπρεπείας τὸν πῖλον μετὰ τῶν
 πλατειῶν χρυσοκεντήτων ταινιῶν, ὡς ἀπόμαχος ἀξιωμα-
 τικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ὅστις ὁσάκις δὲν εἶνε παλαιογράφος
 ἢ ράπτης, κάθεται παρὰ τὴν θύραν θωπεύων τὸν προσ-
 τριβόμενον εἰς τὰ γόνατά του αἰλουρον, καὶ ἐπισκοπεῖ τοὺς
 εἰσερχομένους καὶ ἐξερχομένους. Παραπλεύρως τῆς εἰσόδου

συνήθως ὑπὸ τὴν κλίμακα, ἐντὸς ἀληθοῦς τρώγλης, σπη-
 λαίου σκοτεινοῦ καὶ δυσώδους, εἶνε ἡ κατοικία τοῦ θυρω-
 ροῦ, πάντοτε σχεδὸν ἐγγάμου καὶ ἀρχηγοῦ πολυαριθμοῦ
 οἰκογενείας, ἥτις ὡς ἀγέλη κατοικιδίων ζῶων στιβάζεται
 ἐντὸς τοῦ ἄντρου ἐκείνου τὴν νύκτα, καὶ πληροὶ τὴν εἴσο-
 δον καὶ τὴν ὁδὸν κατὰ τὴν ἡμέραν. Ἡ ἐσωτερικὴ αὐλὴ τῆς
 οἰκίας εἶνε ὅ,τι τὸ impluvium τῶν πομπηϊανῶν οἰκιῶν. Τὰ
 ὕδατα τοῦ ὕετοῦ καὶ τὰ χυνόμενα ὑπὸ τῶν ἑνοικιαστῶν
 κατασταλάζουσιν ὅλα ἐκεῖ, καὶ μένουσι λιμνάζοντα, δυσώ-
 δεις ἀναδίδοντα ἀναθυμιάσεις, καὶ παρέχοντα εἰς ὅλην τὴν
 οἰκίαν νοσηρὰν καὶ εὐρωτιῶσαν ὑγρασίαν. Τὰ ἰσόγεια χρη-
 σιμεύουσιν ὡς σταῦλοι καὶ ἀποθήκαι. Κλίμακες στεναὶ καὶ
 σκοτειναὶ ἄγουσι συνήθως πρὸς τὰ διάφορα πατώματα, ἑ-
 καστον τῶν ὁποίων ὑποδιαίρεται εἰς πολλὰ διαμερίσματα
 ἐν οἷς πλείστα οἰκογένειαι κατοικοῦσιν. Ἡ ἀνετος εὐρυ-
 χωρία τῶν ἡμετέρων κατοικιῶν εἶνε πολυτέλεια ἀσύγγνω-
 στος εἰς τὸν νεαπολίτην ἄστον, ὅστις καὶ εὐπορος ἔτι ὢν,
 περικλείεται ἰθελουσίως εἰς ἓν καὶ μόνον δωμάτιον πανοι-
 κει, ὅπως ὑπεννοικιάσῃ ὅ,τι πλείονα δωμάτια εἰς ξένους ἑ-
 νοικιαστάς. Οὕτω δὲ συμβαίνει ὥστε ἐκάστη οἰκία νὰ πε-
 ριέχῃ πλῆθος ποικίλον, καὶ ἀνόμοιον, καὶ ἀνεξερέυντον
 κατοίκων, ἀληθὲς πανδαιμόνιον. Ἡ οἰκογένεια τοῦ οἰνοπώ-
 λου, οὗ τὸ ἐργαστήριον κεῖται εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁδοῦ, ἐ-
 νοικιάζει δύο δωμάτια εἰς δύο φοιτητὰς ἐκ Καλαβρίας.

(*) Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 174.

Μ. Βασιλέα, πρωθυπουργόν, ύπουργόν στρατιωτικῶν. Καί παρακάτω : συγχάιρω τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα, κτλ. Τὸ συγχάιρω ἢ πηγαίνει μόνον πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τότε κατ' ἀκολουθίαν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀρμόζει τὸ συλλυποῦμαι ἢ εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ κ. Σούτσου ὅλοι καὶ ὑπουργοὶ καὶ πρωθυπουργοὶ καὶ Βασιλεῖς ὀνομάζονται Μεγαλειότατοι. Πιστεύομεν μᾶλλον τὸ τελευταῖον καὶ ἰδῶ κυρίως ἀρμόζει τὸ : ἔχασε τὸ σκυλί τὸν ἀφέντη του.

Ἡ ὥραία τῶν Ἀθηνῶν Νεάπολις εὐρίσκεται ἀπὸ μιᾶς ἡδῆ ἐβδομάδος εἰς τὰς ὑπαστυνομικὰς χεῖρας τοῦ κυρίου **Σπύρου Ἀγγελοπούλου**, ἀγαπητοῦ εἰς ὅλους τοῦ θέλοντος ἀστυνομίαν ἡμερον καὶ ἡθικὴν. Διὰ τοῦτο ὁ κ. Ἀγγελόπουλος ἀφῆκε πάντοτε εὐαρέστους ἐντυπώσεις εἰς ὅσα τμήματα κατὰ καιροὺς διωρίσθη ὑπαστυνόμος. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ εἰς τὸ νέον τμήμα, τὸ εὐρύτερον καὶ πολυανθρωπότερον, δὲν θὰ διαψεύσῃ τὰς προσδοκίας τῶν φίλων του καὶ τῶν μὴ φίλων του ἀκόμη, ὅσοι τὸν γνωρίζουν ὡς θερμότερον δαληγεωργιστὴν. Καὶ ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ τὸ μακαρίτικον αὐτὸ κόμμα, ὅπως λέγουν ὅτι τὸ ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ κυβερνήσει ὁ κ. Ρικάκης, ὅστις καὶ συνετέλεσε πολὺ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ φίλου ὑπαστυνόμου.

Ὁ κ. Τρικούπης ἠπατήθη εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ὅτι ἡδύνατο νὰ εἶναι αὐτὸς ἡ κυβέρνησις τῆς καταλήψεως. Ὁ κ. Κουμουνδούρος προπαρεσκευάσθη διὰ τὴν κατάληψιν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων. Μαρτυροῦσι Καστέλλα σὺν Περόωτιδι σὺν Ἀδάμαις σὺν Καστανιωτίσῃ. Οἱ Τρικουπικοὶ πρέπει ν' ἀρχίσουν καὶ αὐτοὶ νὰ καταλαμβάνουν διὰ νὰ καταλαμβάνουν τί τοὺς γίνεται.

Γραία τις χήρα ἔχει παρ' ἑαυτῇ παχύδερμον ἀθλητικὸν ἱερέα. Ἐδῶ κατοικεῖ ὁ μάγειρος τοῦ δεῖνα ἀριστοκρατικοῦ ξενοδοχείου, καὶ ἡ πολυἀριθμὸς αὐτοῦ τεκνογονία ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται θορυβῶδως τὴν κλίμακα, πορευομένη ἢ ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ σχολείου. Ἐκεῖ κατοικεῖ γέρον τις συνταξιούχος, καὶ ἡ οἰκογένεια ἀξιωματικοῦ τινος ἐκ Πεδμοντίου. Ἐμποροράπτης τις κατέχει ὁλόκληρον διαμέρισμα, ἐνῶ εἰς τὸ ἄλλο κατοικεῖ κυρία τις μετὰ τῆς κόρης τῆς, σπουδαζούσης τὴν μαιευτικὴν, καὶ μεταβαίνουσας καθ' ἑκάστην πρὸς τοῦτο εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Ἰησοῦ καὶ Μαρίας· αὕτη ἔχει δύο ἐνοικιαστάς, ἕνα ἐμποροῦπάλληλον καὶ ἕνα μουσικόν. Τὸ ἄλλο πάτωμα ἀνήκει εἰς τὸ θῆλυ γένος σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου. Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ ράπτριά τις παρὰ τῇ ὁποίᾳ φοιτᾷσι καθ' ἑκάστην ἐξ ἧς ὁκτώ ἱργάτιδες νεαρᾶς ἡλικίας, ἐγγὺς δὲ εἰς τὸ παρακείμενον διαμέρισμα ἐνοικοῦσιν ὀρχηστρίδες τινὲς τοῦ θεάτρου μετὰ τῆς ἀχωρίστου μαμμᾶς, γυναικὸς γραίας, ἥτις περιεκτικὴ οὖσα, ὡς ὀνόματά τινα ἐν τῇ γραμματικῇ, καλεῖται οἰκογένεια, καὶ ἐπέχει τόπον καὶ μητρὸς, καὶ προστάτιδος καὶ συντρόφου καὶ ὑπηρετρίας παρὰ ταῖς ἱεραῖς τῆς Τερψιχόρης. Καὶ οὕτως ἀπὸ πατώματος εἰς πάτωμα ἀνερχόμενοι, δυνάμεθα ν' ἀπαντήσωμεν ἀναμιξ ὑποσσωρευμένα καὶ συζῶντα, καὶ συμφορόμενα πολλὰ πρόσωπα, καὶ γένη, καὶ ἀριθμοὺς καὶ πτώσεις. . . . αἶ, βεβαίαι ! καὶ πτώσεις ἀφοῦ καὶ αὗται δὲν

ὑπὸ τὴν μαγικὴν σχεδὸν πανσέληνον, παρὰ τὰς στήλας, ἔναντι τῶν ἀνθρωποβριθῶν Ὀλυμπίων, τὴν νύκτα τῆς φωτοχυσίας, ὁ ἀκόλουθος κλητὴρ τοῦ ὑπαστυνόμου Τσακίρη ἐξυλοφόρτωσεν ἀθῶων πολίτην, τὸν ὁποῖον ἀνεκήρυξε μετὰ τὸ ξυλοφόρτωμα μεθυσμένον, ἴσως διότι δὲν μπορούσε πλέον ἀπὸ τὰς αἰκίας νὰ περιπατήσῃ. Βίς τὰς φωνὰς τοῦ θύματος ὁ κ. Τσακίρης σπεύσας παρέδωκε τὸν ξυλοκοπηθέντα εἰς τὸν ξυλοκόπον διὰ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸ τμήμα, ὡς νὰ ἦτο θεραπευτήριον τὸ τμήμα. Παραλαβὼν δὲ τὸ μούρ, αὐτοῦ ἐσπευσε νὰ ἐπιβάλλῃ τάξιν εἰς τοὺς ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἀερίζομένους. Κτθ' ὁδὸν ὅμως ὁ πολίτης ἐπληρόνετο τὰ ὀδοιπορικὰ του καὶ ἔβαλλε σπαρτακτικὰς φωνάς. Ὁ κ. Τσακίρης πάλιν ἐσπευσε διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν κατάδυσιν τοῦ θύματος ἐντὸς τοῦ Κρατητηρίου.

Τὴν αὐτὴν νύκτα ἐωρτάζομεν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀρτινῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν βαρβάρων ὀργάνων τῆς τουρκικῆς διοικήσεως.

Πῶ, πῶ, τί ἔχει ὁ φοβερός Σπηλιόπουλος ἐν τοῖς θυλακίοις του περὶ ἄθλων ἐνωμοταρχῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ὁταν τ' ἀκούης ἀριθμούμενα ἐξ ἐπιστολῶν ἐκεῖθεν, ἐν πρὸς ἐν, μὲ τὴν τάξιν του καθὲν καὶ τὸ νούμερο, καταλαμβάνεσαι ὑπὸ τοῦ νευρικοῦ ἐκείνου γέλωτος, σὺνήθους ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν φρενοκομείων. Ἐφευρετικώτατοι ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ Ἐνωμοτάρχαι εἰς τὰ βέσανα τὰ ὁποῖα ἐπινοοῦν διὰ τοὺς συνταγματικούς πολίτας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Θὰ τὸν φάγωμεν τὸν Σπηλιόπουλον, ἂν δὲν μᾶς δώσῃ τὰς ἐπιστολάς του πρὸς δημοσίευσιν, διότι ἀπέναντι αὐτῶν τὰ κατηρθώματα τῶν ἐπιστατῶν τῶν φυλακῶν καὶ δεσμωτηρίων, μὲ τὰ ὁποῖα καταγίνεται ὁλόκληρον τῶρα διετίαν, εἶναι φιλήματα ἀθῶων περιστερῶν.

εἶναι σπάνια διὰ τοὺς ἀνερχομένους τὰς ὀλισθηρὰς καὶ δυσαναβάτους κλίμακας τῶν ὑποστέγων, ὅπου κατοικεῖ ὁ ζωγράφος, ὁ περιφέρων τὴν νύκτα πρὸς πώλησιν τὰς εἰκόνας αὐτοῦ, ὁ δικηγορικὸς γραφίσκος, καὶ ὁ ἀοιδὸς, ὁ ἀποκομίσας ἐκ τῶν θεατρικῶν αὐτοῦ ἐκδρομῶν ἀφθονον συριγμῶν ἐσοδεῖαν.

Τοιοῦτο τὸ ἐσωτερικὸν ὡς ἔγγιστα τῶν οἰκιῶν τῆς Νεαπόλεως, πλὴν τῶν ἐν ταῖς ἀριστοκρατικαῖς συνοικίαις, ὅπου θνητοὶ εὐδαιμονέστεροι κατοικοῦσι. Τὸ δὲ ἐξωτερικὸν ἔχει τι τὸ πληκτικὸν καὶ ἀφιλόκαλον, διότι αἱ οἰκίαι δὲν εἶναι κεκονιαμέναι, ἀλλὰ πᾶσαι ἀτημέλητοι καὶ ἀκάθαρτοι, ἐπειδὴ ἡ νεαπολιτανικὴ φυλὴ αἰσθάνεται ἐν γένει τόσῃν πρὸς τὴν καθαριότητα ἐνστικτον ἀποστροφὴν, ὅσῃν τοῦλάχιστον αὐστηρὰν καὶ παρομιμῶδῃ μέριμναν δεῖκνυει περὶ αὐτῆς ἢ ἄλλανδικῇ. Ἀλλὰ τὸ μονότονον καὶ ἄχαρι τῆς ὁδοῦ συγκεράννυσιν ἐπὶ τὸ ποιητικώτερον ἢ θεὰ τῶν μυριοπληθῶν ἐξωστῶν, διότι κατ' ἰσπανικὸν ἔθος, ἀπομεινὰν ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ Νεάπολις ἀπετέλει ἕνα τῶν ἀδαμάντων τοῦ βαρυτίμου τοῦ ἰσπανικοῦ στέμματος, πᾶσα θύρα καὶ πᾶν παράθυρον ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸν ἀπαραίτητον αὐτοῦ σιδηρόφρακτον ἐξώστην, καὶ οὗτος πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ τὰ ἀπαραίτητα ἀνθοδοχεῖα. Ἡ μακρὰ αὕτη καὶ ποικίλη σειρὰ τῶν ἐξωστῶν τέρπει τὸ βλέμμα, καὶ μεταφέρει τὸ πνεῦμα εἰς τὴν Σιβίλλην, εἰς τὰ Γάδειρα, ἢ εἰς τὴν Βαρκελώνην, ἀ-

Καὶ δὲν μπορεῖ πλέον νὰ παύσῃ αὐτὴ ἡ καταδίωξις τῶν ἐφ' ἑδρῶν καὶ μάλιστα ὅταν τυχαῖνον νὰ εἶναι οἰκογενεῖαι; Ἄν πρόκειται νὰ πάρουμε καὶ τὰ Ἰωάννινα, μάλιστα, νὰ διατάξωμεν πανστρατιά. Ἀλλὰ δὲν μᾶς φθάνουν τόσαι μυριάδες ἐν-δύο διὰ τὴν εἰρηνικὴν κατάληψιν τῶν δοδέντων;

ΚΛΙΜΑΤΙΚΑ

Ἱατρικὴ ἔκθεσις περὶ Ἄρτης.

Συνελάδομεν τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα τοῦ κ. Πρετεντέρη σταλὲν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ κλίματος τῆς Ἄρτας, ἂν εἶναι κατάλληλον διὰ τὸν Βασιλέα ἢ ὄχι :

Ἄρτα, 28 Ἰουνίου, ὥρα 5η μ. μ. Ταύτῃ τῇ στιγμῇ ἄφικόμην εἰς ἀρχαίαν Περγάνην. Εὐρον πολλὴν ὁμίχλην, ἐξ ἧς παραλαβὼν ὀλίγην ἐντὸς φιάλης καὶ πωματίσας αὐτὴν ἀνέλυσα ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ μου. Ἡ ὁμίχλη τῆς Ἄρτας περιέχει πλὴν τῆς τακτικῆς δόσεως ὀξυγόνου μεγάλην ποσότητα βασιλικοῦ ὀξέος, συντελοῦντος πολὺ εἰς τὴν χώνευσιν. Τὸ κλίμα μοι ἐφάνη ὑγρὸν· ἐντεῦθεν περι-κλείσας ἐντὸς κουτίου ἐκ λευκοσιδήρου ὀλίγην ὑγρασίαν ὑπέβαλον καὶ αὐτὴν εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν καὶ εὐρον ὅτι δὲν εἶναι ἡ συνήθης τῶν Ἀθηνῶν ὑγρασία, συνισταμένη ὡς γνω-στὸν κατὰ μέγα μέρος ἐκ νυκτερινῶν οὐρῶν, ἀλλ' εἶναι ἐμ-πεφρορημένη ὑπὸ βάσιν ΜΧ^ο 62 ἐκ πατριωτικῶν δακρυῶν. Τὰ διέκοινα διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἀμέσως, διότι εἶναι ἄ-χροα καὶ ὀλίγον ἀνάλατα, ἐνῶ τὰ οὐρα ὡς γνωρίζετε εἰς μὲν τὴν ὄρασιν φαίνονται χρωματισμένα, εἰς δὲ τὴν γεῦσιν ἄλμυρά. Τὸ ἔδαφος ὀλίγον ἡφαιστιώδες, συνοδευόμενον ὑπὸ περιοδικῶν παλμῶν. Δὲν ἔλειψα νὰ κάμω εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματός μου ἐνέσεις τοιούτων παλμῶν καὶ εἶδον

ὅτι εἶναι ἐκ τῶν χρηστοθεστέρων ἐν τῇ ἡφαιστιολογίᾳ καὶ σεισμολογίᾳ παλμῶν, οἵτινες φέρουσι τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ ἐ-φευρετοῦ αὐτῶν palmi entousiastiki, ἥτοι παλμοὶ ἐνθου-σιαστικοί.

Ἀναβὰς ἵππου καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ πέντε λαγωνικῶν διέτρεξα τὴν Ἄρταν ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον καὶ ἀπὸ Νότου πάλιν πρὸς Βορρᾶν ἀκολουθῶν καὶ μερικὰς νοτιοανατολικὰς διευθύνσεις ὅπως ἀνακαλύψω ἂν ποὺ ὑπάρχῃσι τὰ λεγόμενα εἰς τὴν ἐπιστήμην ἔλη δημοκρατικά, ὡς ἐκ τῆς προσγίου αὐτῶν ἐπεκτάσεως. Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλω ὅτι οὐδαμοῦ εὐρον τοιαῦτα· ἐκεῖ συνήθως ὅπου ταῦτα σχηματίζονται, εἶδον ὅτι οἱ κάτοικοι ἔχουν σπεῖρει σωρείαν βασιλικῶν. Συ-νιστῶ ὁμοίους φυτεῖας εἰς τὸν Ἰλισσὸν, ὅπως μὴ βλάπτων-ται οἱ φοιτηταί τῶν παρλιτισίων θεάτρων.

Μεγάλως ἐνησχολήθην μὲ τὴν γέφυραν τῆς Ἄρτας, τὸ ἱστορικὸν γιοφύρι, διὰ τὸ ὅποιον δημῶδες τραγοῦδι λέγει ὅτι

Ὁλημερὴς ἔχειζανε κ' ἀπὸ βραδὸν γκρεμίζεται.

ὑπὸ τὰς γεφύρας συνήθως διαιτῶνται παραποτάμιά τινα θηρία τῶν ὁποίων τὴν νύκτα κυρίως ἡ ἀναπνοὴ εἶναι δυσω-δεστάτη, μολύνουσα τὴν πέριξ ἀτμοσφαῖραν καὶ γεννῶσα τοὺς λεγομένους ὀλικοὺς ἢ κωλικοὺς πυρετοὺς, τὰς ἐπιθρονίους δυσεντερίδας, τὴν φυματικὴν ἀναχώρησιν ἢ ἀποχόρησιν. Ὁ βῆξ κυρίως τῶν ἀμφιβίων αὐτῶν θηρίων εἶναι τρομα-κτικὸς· εἰς τὴν ἀκοὴν ἔρχεται ὡς ἐκρηγνύμενος λίθους. Ἐν-τεῦθεν ὁ σοφὸς Δεβὼ τὰς ὠνόμασεν ἐκρηκτικὰς μηχανάς. Ἐβαλα δύτας μήπως ἄλυσσιν τοιαύτας. Ἀλλ' ἄντ' αὐ-τῶν οἱ δύται μοῦ ἀπέσπασαν διάφορα εἶδη σπόγγων πε-ριεργωτάτων, μερικὰς δουζίνας ὁστρειδίων καὶ κατὶ μπαρ-πούνια παμμεγέθη τὰ ὁποῖα ἀμέσως τηγανίσαντες ἐφάγομεν. Ἦσαν ὠραιότατα.

Μετὰ τὴν ἐπισταμένην τοῦ κλίματος μελέτην ἐνόμισα καλὸν νὰ προβῶ εἰς διάγνωσιν καὶ τῆς ὑγείας τῶν κατοί-κων. Εὐρον αὐτοὺς ὀλίγον κιτρίνους, ὥτε ἦσαν βότρυς πε-

ναπαριστωμένης ἐν αὐτῷ ἀρίστου καὶ συγκεχυμένης ὀπτα-σίας, ἐν ἣ συναντᾶται καὶ νύξ σεληνοφεγγῆς, καὶ πορτο-καλλεῶνων ἄρωμα καὶ κιθάρας ἤχοι, καὶ λάμπον ὑπὸ τὸ δικτυωτὸν βλέμμα σεῖορας ἢ σεριορίτας, καὶ στίχοι περι-παθεῖς τοῦ Ἀλφρέδου δὲ Μυσέ. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς παροδικῆς ταύτης τῆς ρέμβης πλανήσεως σὲ ἀφυπνίζει ἀποτόμως ὁ μυριόηχος κρότος τῆς κύκλω κυμαινομένης ζωῆς, καὶ τὸ ὄμ-μα ἀντικρύζει αἰφνης ἀντὶ τῶν αἰθερίων εἰκόνων τὴν πεζὴν σκηνογραφίαν τῆς καθ' ἡμέραν συναλλαγῆς.

Ἀνέλθωμεν ὁμοῦ, ἂν θέλητε, εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ τρί-του πατώματος, ὅπερ ἐπὶ τόσους μῆνας μ' ἐφιλοξένησε, καὶ προβάντες ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, ἐπισκοπήσωμεν ὁμοῦ τὴν ὁδόν. Μερίσωμεν ὅμως τὰς ἐντυπώσεις ἡμῶν κατ' αἰσθή-σεις, ὅπως εὐκοπώτερον διαστειλῶμεν αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων. Ἐκ τῶν πέντε ἡμῶν αἰσθήσεων, αἷς χρώμεθα ὅπως συγ-κοινωνῶμεν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου δύο, ἡ γεῦσις καὶ ἡ ἀφῆ δηλονότι, ἀριστοκρατικά καὶ συνεσταλμένα, ἐγγύ-τατα κείμενα καὶ συνδεδεμένα μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κό-σμου, διατηροῦσιν αἰδημόνως τὸσας μόνον σχέσεις, μετὰ τῶν ἐκτὸς πραγμάτων, ὅσαι εἶνε ἀναγκαῖαι πρὸς ἐνάσκησιν τῆς λειτουργίας ἐκάστης. Ἐνῶ ἀπεναντίας αἱ τρεῖς ἀπο-μένουσai, ἡ ὄρασις, ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ ὄσφρησις, φύσει κοινω-νικώτεροι καὶ ἐλευθεροφρονέστεροι, συγχρῶνται προθύμως τῷ ἐκτὸς κόσμῳ, πρὸς ὃν διατελοῦσιν εἰς στενὴν καὶ ἀ-

διάκοπον συνάφειαν. Ἀρξώμεθα ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύ-της, ἥτις ὁμολογουμένως ἐστὶν ἐλάσσονος σπουδαιότητος.

Ὁ Αἰμίλιος Ζόλας, εἰς ἓν τῶν ἀρίστων αὐτοῦ ἔργων (Ventre du Paris) περιγράφει ἐν πολλαῖς σελίσιν, ἰδιορρυθ-μῶς μὲν, ἀλλὰ λαμπρῶς διασκευασμέναις, τὴν ὄσφραντικὴν οὕτως εἰπεῖν, συναυλίαν, ἣν ἀπετέλουν αἱ ὀσμὴ τῶν ἐν τινι παντοπωλείῳ ἐκτεθειμένων διαφόρων διαφερούσας ἡ-πολὺ πλείονας σελίδας ὅμως καὶ μάλλον διαφερούσας ἡ-θελε γράψῃ ὁ ἀρίζηλος συγγραφεὺς, ἂν προβαίνων ἀπὸ τι-νος ἐξώστου τῆς ὁδοῦ τῶν Κωδῶνων ἐφίστα τὴν προσοχὴν ὅπως διευκρίνισῃ καὶ καταμερίσῃ τὰς ἀνερχομένας ἀπὸ τῆς ὁδοῦ οὐδίας. Ἐκ τοῦ λιθοστρώτου τῆς ὁδοῦ, ὑγροῦ ἐκ τῆς ὁδοῦ εὐωδίας. Ἐκ τῶν ἀπαύστως χρομένων ἐπ' αὐτοῦ ἀκαθάρ-βροχῆς καὶ ἐκ τῶν ἀπαύστως χρομένων ἐπ' αὐτοῦ ἀκαθάρ-βρων ρευστῶν οὐσιῶν, ἀναδίδεται ὁσμὴ εὐρωτιώδης καὶ δυ-σάρεστος, ἥτις συνενοῦται καὶ συμμίγνυται μετὰ τῆς ἀμ-μωνιώδους ἀναθυμιάσεως τῶν οὐρητηρίων, μετὰ τῆς ὀλως γεωπονικῆς ὁσμῆς τῆς κόπρου τῶν διαφόρων τετραπόδων ἀφθόνως λιπαινούσης τὸ ἔδαφος, μετὰ τῆς κνίσσης τῶν ἐ-ψημένων καὶ κοχλαζόντων εἰς χύτρας καρυκευμάτων, ἐν οἷς τὸ κρόμμυον κατέχει τὸ κυριώτερον μέρος, μετὰ τῆς ὀλως ἰδιαζούσης ὁσμῆς τοῦ πυρακτωμένου κλιβάνου, μετὰ τῆς ὑγρᾶς ἀποφορᾶς τῶν πλυνομένων ρούχων, ἅτινα πολ-λάκις ἀπλοῦνται σταλάζοντα πρὸς ἀποξήρανσιν ἐπὶ σχοι-νίων τεταμένων ἀναμέσον τῶν ἐξωστῶν, μετὰ τῆς βαρείας